

GAZET'A TRANSILVANIEI.

Redactiunea si Administratiunea:
Brasovu, piata mare Nr. 22. — „Gazet'a“ ese:
Joi si Dumineca'.

Fretiulu abonamentului:
pe unu anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei luni
3 fl. v. a. — Tieri esterne 12 fl. pe unu anu seu
28. franci.

Se prenumera:
la postele c. si r. si pe la dd. corespondenti.
Anunsiurile:

un'a serie garmondu 6 cr. si timbru de 30 cr.
v. a. pentru facare publicare. — Scrisori ne-
francate nu se primescu. — Manuscrise nu se
retransitu.

Anul u. XII

Nr. 55.

Joi, 25 | 13 Iuliu

1878.

Votulu conferentiei electorale a romanilor din Transilvania.

Brasovu, 24 Iuliu 1878.

Conferentia electorală a romanilor din Transilvania intrunita in Sibiu s'a respicatu pentru continuarea politicei de resistentia passiva.

Candu omului i sunt legate manile si peciole, candu preste acésta i se astupa si gur'a că se nu pôta strigá — elu nu este in stare a dâ espressiune dorerei si indignarei sale, decat numai print'nu murmur, print'nu protestu inadusitu. Unu asemenea protestu inadusitu a fostu passivitatea decretata, acuma a patra ora in timpu de noe ani de catra alegatorii romani din Transilvania.

Maghiarii, dupa ce au returnat vechia autonomia a Transilvaniei, dupa ce au decretat fusiunea acestui principatu cu Ungaria, anulandu totodata legile din 1863/4, cari garantau individualitatea politica-nationala a romanilor transilvani, dupa ce ne despoiau astfeliu de tote drepturile nôstre si ne lipsira de ori-ce reprezentare nationala, croira o lege electorală exceptionala pentru Transilvania, prin care ni se restringe si dreptul de alegere la diet'a maghiara intr'o mersu atatu de mare, incatru ori-ce reprezentare seriosa a poporului roman, ori-ce activitate parlamentara a nôstra si atunci, candu amu aflâ de bine si consultu a-o imbraçiosiá, devine a priori illusoria.

Este acésta unu adeveru seu nu? Par' ca redemu cumu voru veni marii politici maghiari din Clusiu, cari cate odata sciu se apretieze atatu de bine trist'a stare, in care a ajunsu poporul romanu din acésta tiéra, si voru incercá din nou a ne dovedi, ca suntemu in retacire seu a ne onora érasi cu epitetul de „agitatori fora conscientia.“ Ei, cari de unu timpu incóce lucréza multu in cifre, silindu-se in desiertu a aflâ cuadratur'a circulului, voru voi se ne documenteze si de astadata cu cifre, ca poporul romanu in fapta condamna politic'a passivitatii, ca doresce cu nerabdare de a se impartasi fora nici o resvera de tote bunatatile, ce i le ofera constitutiunea esistenta si altele de aceste. Contrarii nostri politici numerandu adeca voturile date pro si contra in conferentia electorală romana din Sibiu voru dice ca politic'a resistintie passive a reesit de astadata numai că prin urechile acului, ca numerul asianumitoru „activisti“ a crescutu in cei trei ani din urma indieciu si ca acésta ar' fi o doveda, ca politic'a guvernului face totu mai mari progresse la romani.

Se voru insielá forte acei'a, cari voru socoti astfeliu. Maghiarulu acel'a, care a asistat la conferentia romana din Sibiu, ii va poté asigurá despre acésta. Elu s'a dusu la conferentia, că se constate estraordinarie conciste, ce credea, ca le-a facutu politica maghiara la romani si s'a intorsu de acolo tare desamagitu, „pentru-ca, dice elu, in tota conferentia nu a astatau nici unu romanu, care se tieni cu maghiarii.“

Aci in simpl'a acésta assertiune a acelui existentu la conferentia culminéza gravitatea votului alegatorilor romanii intr'uniti in Sibiu. Nici unu romanu conscientiosu numescase elu „activistu“ seu „passivistu“ seu ori cumu, nu poté aderá la politic'a maghiarisatoria de astadi — despre acésta ar' trebui se se convinga odata contrarii nostri.

Ar' fi tempulu odata, că maghiarii se cunoscă, ca poporul romanu niciodata nu 'si va renegá simtientulu, ca niciodata nu va serutá vîrg'a, cu care a astatau batutu. Déca ide'a luptei active politice a astadata mai multi aderenti in conferentia, caus'a nu este ca acei'a ar' fi renuntat la aperarea drepturilor poporului romanu, ar' fi desperat in sanctien'a causei loru

nationale, ci densii au crediutu numai, ca pe acésta cale ar' poté se corespunda mai bine datorieloru patriotice si romanesci.

Impacienti de a intrá in lupta, aderintii „resistintie active“, cumu o numescu, ei au crediutu ca mementul ar' fi favorabilu pentru intrarea in actiune si au staruitu in directiunea acésta. Candu inse li s'a disu: nu vedeti, ca ei au croitu legea electorală astfeliu incatru romanii se nu pôta desvoltá o seriosa activitate parlamentara? — vocea loru a amutit si au simtitu de odata greutatea plumbului ce apasa corpulu natiunei romane!

Salutamu cu satisfacere votulu conferentiei electorale a romanilor transilvani, ca-ci elu sub impregiurarile de astadi a salvatu onoreala natiunala. Acuma depinde dela noi că se dovedimu maturitate politica observandu cu conscientiositate, depinde dela noi, că se cautam cu diligentia remediele pentru imbunatatirea positionei nôstre defensive.

Abstinentia constitutiunala.

Unul din cei mai de frunte luptatori pentru egal'a indreptatire a poporului romanu din aceste tieri, cunoscutul publicistu d. Vincentiu Babesiu, a publicat dilele aceste sub titlulu: „Programa si respunsu amiciloru“, vederile sale asupra atitudinei ce ar' fi de observat u catra romani facia de alegerile pentru diet'a unguresca. In acésta programa, — din care primiramu si noi cateva exemplarile — d. Babesiu recomenda cu totadinsulu si romanilor din partile ungurene si banatiane politic'a de abstinentia constitutiunala, pe care o definesce mai de aproape, cumu vomu vedé mai josu. Program'a acésta este interesanta din mai multe puncte de vedere si regretam u mai, ca contineau siese colone tiparite — nu-o potem reproduce intreaga. Vomu impartasi ince cetitoriloru nostri punctele mai esentiale dintr'ens'a si parteau ei ultima, conclusiune din cuventu in cuvant.

Dlu Babesiu incepe prin a constata, ca romanii anume cei din partile ungurene si banatiane s'au bucurat u cenu dela 1848, dér' mai vertosu dela 1861 incóci, au fostu chiamati la vieati'a si lupt'a parlamentara pe basea constitutiunei unguresci. Ei adeca sperau ca voru poté ajunge la o cointeligere fratiésca cu ungurii si asia au participat la tote luptele electorale si la dieta ... Altfeliu, dice, au procesu fratii din Transilvania. Densii, pe temeiuu autonomei istorice a tierii loru, mai basandu-se si pe legile dela 1863/4 si pe parol'a imperatésca din capulu locului nu se aretara atrasi de constitutiunea maghiara, mai vertosu ca ea li se impunea deodata cu uniunea-fusiune si cu unitatea si esclusivitatea nationala maghiara ...

Dupa aceea dice, ca in tote luptele sale partid'a nationala romana s'a condusu de urmatörile adeveruri: a. Libertatea si cultur'a poporului e primulu postulatu alu statului modernu si supremu factoru alu prosperitatii comune in statu. b. Cultur'a poporului nu se poté ajunge, decat prin canalulu limbei poporului. c. Pentru realizarea libertatii poporului este neaperatu, că afacerile sale imediate, publice si private, se-i se administre in limb'a lui propria, ear' drepturile sale constitutiunali se-i fia recunoscute si respectate pe bas'a egalitatii politice.

Dlu Babesiu resuma apoi esperiintiele ce le-au facutu romanii luptandu in diet'a tierii pentru a face, că maghiarii se iè in consideratiune acele mari adeveruri dicendu: „Dela 1861 si pana la 1878, in decursu de 5 diete, nu se poté citá unu unicu exemplu, unde vocea representantilor romanii, intru interesulu poporului romanu, a drepturilor sale politice, nationale si culturale, a usiurarii sorteii sale in acésta patria a s'a străvechia, se fi astatau apretiure la cei dela potere.“ Urmarea a fostu desilusionare ... ura si inversiu-

nare reciproca neimpacabila ... domnii maghiari pornira formalu resbelu de sugrumare a natiunilatilor, pe care si l'a facutu de problema cu deosebire guvernului dlui Colomanu Tisza. „Astfeliu guvernele maghiare si organele loru, sub diferite preteste si prin diferite interpretari maiestriti si acele biete puçine dispositiuni, ce in trecutu, că prin urechile acului s'a strecurat u unele legi in favórea nationalitatilor si limbelor nemaghiare, sciu se le delature incatru de locu nimeni nu le mai respecta.“

Mai departe intréba, ce e de facutu? si combatandu cu cuvinte temeinice pe acei fi „slabi de angeru“ ai poporului romanu, cari pentru unele favoruri personale sunt gata a se aruncá in braçele guvernului, dice ca romanilor din taber'a guvernului li sunt manile legate, inca nu ia vesti nimeni luptandu-se vreodata pentru drepturile si lipsele cele mari si multe ale poporului romanu! A alege romanii pentru dieta si a merge la dieta ar' insemná dér' intre impregiurarile de facia seu a sprigini pe guvern pe calea funesta, pe care se afla, ceea ce ar' fi nedemn si daunosu, seu a combate pe guvern, ceea ce ar' aduce dupa sine numai inversiunare ura si stricatiune si dupa esperiintele facute nu s'ar' mai poté justificá. In fine face urmatoriele concluziuni:

Politica, la care eu credu că ne aviséza, ba chiaru ne constringu tote impregiurarile bine companite e: politica de abstinentia constitutionale. Adeca: renunciarea seu abdicarea fapteca la exercitiul unoru drepturi constitutionali illusorie, nefolositorie noue si totalui. Retragerea manelor nôstre dintr'unu jocu falsu. Si acésta tocmai din consideratiunile mai susu atinse, de necesitate, moralitate si patriotismu curat. Diferint'a intre adeverat'a passivitate si intre abstinent'a constitutionale — este evidentă. Ceea este unu midiulocu de opositiune, cest'a este unu midiulocu de rezerva. Ceea, prin neparticipare la legatiune, tinde a o impedeacă intru desvoltarea constitutiunei in directiune gresita; cest'a, dupa convingerea că impedeacarea nu este cu potentia, i lasa celu mai liberu cursu, pentru că — pe respunderea propria, neimpedecata de nime se-si faca ea insasi catu mai curendu de capu si dora se ajunga a-si prinde cu man'a retacirea. Eca cum eu mi intipuescu si preciseza in resumatu program'a politicei de abstinentia:

Constitutiunea de astadi a Ungariei dovedindu-se din destulu, că nu este croita pentru noi Romanii, de orace ea pentru noi nu cuprinde conditiunile de existentia si desvoltare naturale, de prosperare morală si materiale: domnii dela potere dovedindu-se de contrari aprigi ai acestor conditiuni si netoleranti luptei nostre pentru ele; legea electorale si administratiunea publica maghiara, precum si majoritatile maghiare din Dieta facendu imposibile o reprezentatiune nationale echitable si libera a elementului si intereselor romane patriotice in Dieta: noi Romanii de sub coron'a Santului Stefanu, in adeveru si fapta n'a venit a constitutiune, libertate garantata, parlamentu in acésta patria a nostra; lupt'a nostra constitutionale de pon' acuma, urmata pentru scopulu de a nici castigá catu de puçinu locu alu nostru propriu in constitutiunea maghiara, remase nu numai fara de nici unu folosu, ma deveni in celu mai mare gradu stricatiune atatu noue catu si patriei; astfeliu déra noi pecatu timpu domnii dela potere persistu si sunt sustenuti de mai susu in eschisivitatea si cu orbi'a loru la potere, noi din necesitate, patriotismu, inteleptiune renunciamu la lupt'a constitutionale si parlamentaria, cedandu intregu acestu terenu loru, pe care si asia prin dispositiunile constitutiunei loru si prin impartirea dreptului de alegere, si-lau asecuratu ei insisi numai siesie, lasandu-li prin urmare atatu binele catu si reulu ce voru produce, ne influentiati de noi, cu totu cu responsabilitatea, cu laud'a si marirea seu caint'a, loru si numai loru! E' noi intru aceea castrandu-ne si concentrându-ne activitatea pe alte terene, dora mai puçinu integrate si periculoase, in totu casulu mai puçinu disputate si marginite, mai vertosu pe terenul culturei, special-

minte pe alu crescerii si moralisarii poporului nostru, acestu unicu, ce cu autonomia nostra bisericésca ni este garantat prin lege. Astfelui implinduse profeti'a fericitului b. Eötvös, carele la 1869, candu se desbatea in ministeriulu seu statutulu organicu pentru regularea drepturilor nostre bisericesci, la solicitariile ce i se faceau chiaru prin unii Romani — pentru mai mari restringeri, a respunsu, ca — „doresce că autonomia nostra bisericésca culturale se fia catu de estinsa, de gracie prevede că potu se vina timpuri, candu dora numai inca pelerenulu acestei autonomie Romanii voru poté se semisce si se resufle.“ (Sermanu Eötvös! Pe langa tota agerimea spiritului seu, cu greu elu va fi credintu, ca dlu Koloman Tisza are se vina si se taca a se implini atatu de curendu profeti'a lui!) — Deci după acésta desvoltata idea a mea, éca care ar' fi tienut'a speciale a Romanilor fața de alegerile pentru Dieta:

Alegatorii nostri, cati sunt capabili de a-si pricpe interessulu de cetatiani si a-si simti demnitatea de Romani si catu mai dispunu ei insisi de personele loru, se-si caute in pace de alte lucruri si necasuri ale loru; éra alegerile se le lase domniloru si connationaliloru, séu unelteleloru loru, neluandu adeca parte la nici unu felu de adunari si consultari electorali, precum nici la vre o candidare si votare. Celor-ce ar' amblá se-i indemnne si castige pentru participare la alegeri, se li intorca dosulu, ér' candu n'ar' poté se scape de ei, se li respunda dreptu si bine — ca: Diet'a ungurésca, asia cum ea astadi, nu e de noi Romanii; ca — dupa atatea alegeri si staruintie ale nostre de pana acumu, n'amuu ajunsu se vedem nici unu bine, se gustam nici o usiurintia; si asiadér' ca — dora va fi mai bine, déca Romanii nu se voru mai amestecá in tréba domniloru, unde si asia nu sunt ascultati si luati in socotintia! Barbatii inteliginti si de caracteru ai Romanilor nu voru primi candidatura si alegere; ér' unde dora, din ceva impregiurari locali straordinari, totu ar' cadé o alegere asupra vreunui'a, atare va sci a spune domniloru maghiari la rondulu seu, ca — dupa-cumu a doveditutu trecutulu, Romanulu de consciintia patriotica-nationale n'are ce se caute in Diet'a ungurésca.

Astfeliu Romanii voru dovedi in fața lumiei, voru dovedi mai pe susu de tote sororei natiuni maghiare, ca — nu voru se mai fia uneltele unui jocu falsu de constitutiune si de parlamentu; nu voru se se faca vin'a si se primésca respundere pentru legile atatu de defectuose si admiratiunea atatu de rea a domniloru; nu voru se se mai strige in contra-le, ca redica pretensiuni essorbitanti, ca nutrescu cérta si dusmania intre ambele natiuni, avisate la cea mai intima amicia; voru dovedi, ca respectandu ei legile pana ce sunt legi si supunendu-se poterii pana candu ea este potere, au rabdarea de a asteptá dela timpu si evenimente, ceea-ce in desiertu pana acuma au staruitu si asteptatua dela prudentia lealitatea si sentiulu de dreptate alu domniloru maghiari. Cu unu cuventu ca: Romanii sunt si voru se remana unu popor seriosu si de caracteru; ca ei patria si libertatea nu le privescu nici de unu monopolu, nici de o jucaria séu o frasa góla; viéti'a peste totu si in statu mai vertosu — n'o privescu de comedia ridicula. — Celu mai mare folosu ince dupa acésta politica de abstinentia va fi, ca Romanii cei buni, parandu o lupta politica stérpa si pericolosa, precum atinsei mai susu, cu atatu mai multu si-voru concentrá tote poterile pe terenulu celu manosu, dér' forte parlogit — alu culturei mintii si animii poporului romanu, lucrându pe acestu terenu, unicu sicuru, pentru venitoriu, fericirea, gloria semeariei romane!

Sciu pré bine, ca o considerabile parte din inteligintii si alegatorii nostri, dupa impregiurările personali ale loru, nu voru poté se fia capacitat si castigati pentru acésta politica de abstinentia; dér' aci dicu: Celoru nepreceptu, celoru amagiti si portati de nasu prin altii, celoru ticalosi séu pornuti dupa interesse meschine; in scurtu: speculantilor, orbiloru si celoru cu capestru in capu nu li suna program'a mea. Ei voru merge si potu merge — intre tote impregiurările — incatru i va duce orbi'a loru, interesulu loru ordinariu, man'a ce li tiene capestrulu. Atari ómeni nu numera in lumea morală; nici in óra darii de séma ei nu voru fi in stare se usuireze domniloru respunderea; nici ceea ce facu ei — nu se va atribui poporului romanu, ci numai pecatelor straine, comise asupra lui de secoli. Si cu tote eu incheiu nutrindu dorint'a si sperant'a, ca si dintre acei fii slabanogi ai natiunei romane, pe multi ii vomu regasí pe terenulu culturei, pe terenulu salutiei nationale! Amu disu.

Dela conferentia din Sibiu

primimur urmatórea relatiune:

Sibiu, 22 Iuliu a. c. Conferenti'a electorală generală a romanilor transilvani, care s'a intr'unutu Sambata in 8/20 Iuliu a. c. in locali-

tatile gradinei „Gerlitz“, a decisu fața cu alegerile la diet'a maghiara că romanii transilvani se persiste in politic'a resistentie i passiva. A patra ora in timpu de 9 ani s'a declaratua conferenti'a alegatorilor romanii pentru atitudinea passiva!

Cea mai buna ordine si intielegere, unu spiritu eminentu de moderatiune si conciliatiune a condusu si lucrarile conferentiei de alaltaeri.

Presedintele clubului membrilor romanii ai representantiei municipiului Sibiu, vicariulu archidiaconescu d. Nicolaie Popa, că convocatoriu alu conferintei electorale, a deschisu conferenti'a conformu programului printro vorbire scurta bineventandu pe alegatorii intruniti din tote partile tierii, si esprimandu sperant'a, ca conferenti'a va decide asupra viitoriei atitudinii a romanilor fața de alegerile la diet'a Ungariei in deplina solidaritate si cunoscintia de causa.

Dupa acésta s'a pasit u la constituirea biuroului si au fostu alesi cu aclamatiune de presedinte: vicariulu archidiaconescu d. Nicolaie Popa, de vice-presedinte: d. A. Trombitasiu, de notari: Dr. Hodosiu si Dr. Alexi.

S'a datu cetire mai multu telegrame salutatórie, sosite din mai multe parti ale tierii, intre cari una dela d. Axente Severulu, si apoi s'a alesu o comisiune de 9 insi cu insarcinarea, că se elaboreze unu proiectu motivat u asupra punctului patru alu programei, sulevat u de d. presedinte, ca adeca: „care se fia tienut'a alegatorilor romanii fața de alegerile deputatilor la diet'a Ungariei pentru celu mai de aprópe periodu?“ In acésta comisiune au fostu alesi cu aclamatiune dni: G. Baritiu, Dr. Hodosiu, A. Trombitasiu, adv. d. N. Strevoiu, Dr. Stoi'a, N. Christea, I. Romanu, Dr. Alexi si I. Andreia. Dupa acésta s'a suspendat u si dint'a pana la órele 5 post-meridiane.

Deórece comisiunea de noe nu si-a potutu fini lucrarile in terminulu ficsatu, s'a potutu redeschide siedint'a abia la 6 óre séra. S'a datu cetire pentru antaiu mai multu telegrame si scrisori adresate conferintei dela Clusiu, Deesiu, Dév'a, Brasovu, intre cari si o scrisore a dlui L. Vajda, care pledéza in termeni caldurosii pentru continuarea politicei resistantiei passive. — Trebuie se premitu, ca in senulu comisiunii erau doue pareri, un'a a majoritatii, pentru continua politicei de resistantia passiva, alt'a a minoritatii pentru adoptarea politicei de activitate. Pentru lupt'a activa pledara numai dnii adv. N. Strevoiu si N. Christea. Referintele majoritatii era d. G. Baritiu, ear' alu minoritatii d. N. Strevoiu, —

In siedint'a plenaria a vorbitu mai antaiu referintele majoritatii d. G. Baritiu constatandu, ca comisiunea a decisu cu siepte contra la doue voturi continua politicei de resistantia passiva. Densulu desvóltă apoi intre dese aplause cunoscutele motive, prin cari s'a aflat u indemnata majoritatea comisiunii a luá acea decisiune.

Referintele minoritatii d. adv. N. Strevoiu pledéza apoi pentru intrarea in lupta activa, ca-ci numai dela o asemenea lupta si poté promite unu succesu mai favorabilu pentru poporulu romanu. Densulu aduce apoi tote argumentele cunoscute pentru motivarea votului minoritatii. — Merita cu deosebire a fi amintit, ca la imputarea, ce a facut'o activistilor unulu din aperatori passivitati, dicendu, ca activistii ar' voi se se supuna dictatului maghiaru, se tréca in taber'a contraria, a respunsu d-nu Strevoiu categoricu, ca scopulu finalu alu activistilor este totu acela că alu passivistilor, ca diferentia este numai in calea, pe care voiescu a procede — activistii credu, ca ar' fi mai bine, că romanii se aléga si se formeze unu partitu romanu-opositional in diet'a din Budapest'a s. c. l. Unu maghiaru, care a asistat u la acésta siedintia, audiendu, cumu se accentueza chiaru din partea activistă comunitatea de interesse nationale-romane, a esclamatu: „Ei, dér' aci in tóta conferenti'a nu-i nici unul, care se tien a cu unguri!“ —

La desbatere au mai luat u parte intre altii Dr. Hodosiu, Trombitasiu, Romanu pentru propunerea majoritatii si Christea pentru a minoritatii. In cursulu desbaterei s'a datu cetire unei telegrame, sosite din Aradu, in care se dice, ca d. V. Babesiu recomenda alegatorilor romanii din Ungaria intr'o programa tiparita observarea politicei de abstinentia.

In fine dupa ce se proclama solidaritatea, conferenti'a a pasit u la votare. Cu-o majoritate

de 36 contra la 25 voturi conferenti'a electorală a decisu sustinere a politicei de resistantia passiva fața cu alegerile viitorie la diet'a ungurésca. Presedintele a invitatu apoi pe membri la continuarea siedintiei pe diu'a urmatórea, spre verificarea protocolului, si a inchisu siedint'a de Sambata la órele 10 din noapte.

In siedint'a de Dumineca, indata dupa verificarea protocolului s'a propus a se alege unu „comitetu centralu electoralu“, care se se puna in legatura cu romanii din municipie, spre a pregati terenulu pentru casulu, candu romanil ar' afă de bine a intrá in actiune. Dupa o desbatere mai lunga, la care luara parte mai multi dintre membri de fața, propunerea acésta s'a primitu. In comitetulu electoralu memoratu, a carui'a resedintia va fi in Sibiu, au fostu alesi de catra conferintia urmatorii dni: N. Popa, G. Baritiu, Dr. Hodosiu, E. Brote, Z. Boiu, V. Romanu si D. Comisia.

In cele premerse v'am datu o schită fidela a lucrarilor conferintei electorale romane, lasandu detailarea si criticarea loru in sarcin'a altoru penaj dibace.

Mesagiulu domnescu

prin care s'a inchisu sesiunea ordinaria prelungita a corpurilor legiuitorie pe anulu 1877—1878, este urmatorulu:

Domnilor senatori! Domnilor deputati!

Dupa o activitate neobosita, care s'a prelungit peste 7 luni, intrerupeti momentanu lucrarile dvóstra legislative.

Prin acésta activitate, aretata in timpurile cele mai anormale, Dvóstra ati dovedit u inca odată eficacitatea si trainici'a institutiunilor nostre constitutionale, care, de si in midiuloculu resbelului, au functionat regulat si pacinu fara o singura di de suspendare.

Domnilor senatori! Domnilor deputati!

Romani'a independinta, Romani'a primita in rondu marei familii a staturilor europene, trece prin grele incercari.

Congressulu dela Berlinu preocupat u de necesitatea de a dă lumii pacea multu dorita, a transigat u asupra unor cestiuni importante si capitale pentru statele mici, dér' considerate de unu ordinu secundariu in privintia marelui interese europene.

In deosebi Romani'a este chiamata a face pacii lumii sacrificie grele si durerose.

Acestea le vomu poté inflaturá, inspirandu-ne de cugetarile si de purtarea parintiloru nostri, care, numai prin patriotismulu, prin intieleptiunea si prin unirea loru, au sciutu a feri si pastrat u in midiuloculu furtunelor si a restrisitelor celor mai complete.

Cunoscendu totu patriotismulu, de care este insufletita natiunea in generalu si mandatari ei in deosebi, Eu amu firm'a convictiune, ca dv. nu veti lipsi exemplului stramosiescu, si ca in lumanat'a dvóstre intieleptiune si in iubirea catra tiéra, veti gasi midiulocèle nu numai pentru a face fața greutatiloru presintei, dér' si pentru a prestat u natiunii unu viitoru fericie si maretii.

Astfelui, prin o atitudine demna, prin hotăriri inspirate de o prudentia pe catu matura pe atata si patriotică, noi vomu dovedi insa-si europei, ca Romani'a merita mai multu dela Marele Areopagu.

Domnilor senatori! Domnilor deputati!

Luandu'mi diu'a buna dela dvóstra, pe una scurtu intervalu, amu de o datoria scumpa animel Mele se ve adresezu multiumirile Mele pentru labioriosele si folositorele dvóstre lucrari, pentru cursulu energicu ce ati datu guvernului Meu, in totu ce vi-s'a reclamatu spre aperarea drepturilor tieri, spre indestularea trebuinilor ei.

Nu me indouiescu, ca acestu concursu nu mai puçinu luminat u si patrioticu ilu voiu gasi in dvóstra atunci candu, dupa reintorcere, veti fi pus in pozitie de a cunoscce cu deplinata cele ce Congressulu europeanu a otaritu in privintia patrei nostre.

La revedere dér', in curéndu, dlru senatori, dlru deputati si Dumnedieu se ve aiba in a Santa paza.

Sessiunea Corpurilor Legiuitorie este inchisa CAROLU.

Presedintele consiliului ministrilor si ministrul lucrarilor publice, I. C. Bratianu. — Ministrul

cerilor straine, M. Cogalniceanu. — Ministrul de interne, C. A. Rosetti. — Ministrul cultelor și instrucției publice, G. Chitiu. — Ministrul finanțelor, I. Campineanu. — Ministrul justiției, Eug. Stănescu. — Ministrul de răsboiu, generalul de diviziune, Al. Cernat.

Romania și Tratatul de la Berlin.

Pana vomu poté publicá intregu tratatul, reprodus cu punctele relative la Romania după traducerea „Romanului“.

Art. 43. Înaltele parti contractante recunoscu independenția României sub condițiile expuse în cele două articole următoare.

Art. 44. În Romania, deosebirea credințierilor religioși și a confesiunilor nu va poté fi opusă nimic, că unu motivu de excludere său de incapacitate în ceea ce privesc bucurarea de drepturile civile și politice, admisarea în funcțiile publice și în onoruri, său exercițiul diferitor profesioni și industrii în orice localitate.

Libertatea și practica esterioră a tuturor cultelor voru fi asigurate tuturor supusilor din statul român, precum și strainilor, și nici o pedică nu va fi adusă atât la organizarea ecclastică a diferitor comunități, cat și la reporturile lor cu capii lor spirituali.

Nationalii tuturor poterilor, neguiațiorii său alii, voru fi tractați în România fără deosebire de religiune, pe pionierul unei perfecte egalități.

Art. 45. Principatul României retrocedă M. S. Imperatului Russiei partea din teritoriul Basarabiei deslipită de Russiei în urmă tratatului de la Paris din 1856, marginita la apus cu talwegul Prutului, la mediul cu talwegul brâului Kiliie și gura Stary-Stambulului.

Art. 46. Insulele, care formează Delta Dunării, precum și insula Sierpilor, sanguacul Tulciei, coprinindu districtele (cazaș) Kiliie, Sulina, Mahmudiie, Isacea, Tulcea, Macin, Babadagh, Hirsiovă, Kiustenge, Megidie, sunt alișate României. Principatul primesc pe langa acesta teritoriul situat la sudul Dobrogei, pana la o linie avându, că punct de plecare resaritul Silistrei și ajungându pana la Marea Negă la sudul Mangaliai.

Liniile frunțariei voru fi stabilită în fața locului de comisiunea europeană instituită pentru delimitarea Bulgariei.

Art. 47. Cestiunea împartirii apelor și pescariilor voru fi supusă arbitrajului comisiunii europene a Dunării.

Art. 48. Nici unu drept de transiție nu va fi percepuit în România pentru marfurile, care trecu prin principat.

Art. 49. Romania va poté încheie convențiuni pentru reglarea privilegiilor și atribuțiilor consulilor în materia de protecție în principat. Drepturile dobândite voru rămână în vigoare, pe catu timp nu voru fi modificate într-o comună întielegere între principat și partile interesate.

Art. 50. Pana la încheierea unui tratat, care se regulează privilegiile și atribuțiile consulilor între Turcia și România supusii Români calatorindu său asiedindu-se pentru catu timp în imperiul otoman, și supusii Otomani călătorindu său asiedindu-se pentru catu timp în România, se voru bucură de drepturile garantate supusilor celorulalte poteri europene.

Art. 51. În ce privesc întreprinderile lucrărilor publice și altele de aceeași natură, România va fi substituită, pentru totu pamentul cedat, drepturilor și obligațiunilor Sublimei Porte.

Art. 52. Spre a mari garanții asigurate libertății de navigare pe Dunăre, recunoscută, că fiindu de interes european, înaltele parti contractante oțaresc, că totă forțăriile și intaririle, care se afiază pe cursul fluviului dela Portile de feru pana la gurile sale, se fia derimate și se nu se mai potă redica altele noue. Nici unu vasu de răsboiu nu va poté naviga pe Dunăre în josu dela Portile de feru, afară de vasele ușoare destinate pentru politia fluvială și serviciul vamilor. Stationarele Poterilor la gurile Dunării voru poté înse se vina pana la Galati.

Art. 53. Comisiunea europeană a Dunării, la sinu carei România va fi reprezentată, este menținută în funcții, și le va exercita de adă înainte la Galati, într-o depline independentă de autoritatea teritoriale. Totă tracătate, întielegere, actele și oțaririle, privitor la drepturile privilegiilor, prerogativele și obligațiunile sale suntu confirmate.

Art. 54. Unu anu înainte de espirarea termenului fixat pentru durată comisiunii europene, poterile se voru intielege asupra prelungirii impoternicirilor sale, său asupra modificărilor ce voru gasi de trebuința a introduce.

Art. 55. Regulamentele de navigare, de polizia fluvială și de supraveghiere, dela Portile de feru pana la Galati, voru fi elaborate de comisiunea europeană, asistată de delegații statelor riverane și puse în armonia cu acelea, care au fostu său sunt edificate pentru percursul dela Galati în josu.

Art. 56. Comisiunea europeană a Dunării se va in-

tielege cu cine e de dreptu pentru întreținerea farului pe insulă Sierpilor.

Art. 57. Executarea lucrărilor destinate a face se dispara pedicele, ce Portile de feru și cataractele opună navigației, este încredintată Austro-Ungariei. Statele rivierane ale acestei parti a fluviului voru acordă totă înlesnirile ce se voru potă cere în interesul lucrărilor.

Dispozițiile Art. 6 alu tratatului din Londra, dela 13 Marte 1871, privitor la dreptul de a primi o taxă provizorie spre a acoperi cheltuielile acestor lucrări, sunt menținute în favoarea Austro-Ungariei.

Protestul celor patru de la Silesia.

In sedintă adunare deputaților dela 28 Iunie st. v. d. N. Locusteanu a adresat guvernului român în numele a 46 deputați urmatorei interpelare: 1. Deceguvernul e dispus a consimti la luarea Basarabiei. 2. Deceguvernul e dispus a accepta anexa Dobrogei, în casu candu Congressul ar fi votat să o anexeze României. — Dupa cumu declară d. Locusteanu prin foii, acei 46 deputați indată ce au audit, ca Congressul a sanctionat reluarea Basarabiei, au tenu o conferință, au luat decizia se protestează în contra hotărârii areopagului european, după ce voru ascultă mai antai pe ministrul asupra interpellarii memorate. În aceeași intrunire cei 46 de reprezentanți ai tierii au subscrise următoarea moțiune:

„Cameră ascultându respunsul guvernului; constată în votul unanim al reprezentanților naționale din 26 Ianuarie 1878, protestă în contra desmembrării tierii prin luarea Basarabiei de către Russie; și, considerându că ori-ce anexa de teritoriu dincolo de Dunăre nu este în interesul României, și ar fi o cauză de complicații și de perturbări viitoare, nu primește anexarea Dobrogei la România, sub nici unu cuvânt să sub nici unu titlu. — Semnat: George Vernescu, Nicolae Ionescu, Doctorul Polizu, George Missail, Pantazi Ghică, Lacusteanu s. a. s. a.

D. Lacusteanu declară apoi, că dezvoltarea interpellarii de mai susu să a fostu amanată în întielegere cu guvernul, pana i va veni acestuia testul tractatului de la Berlin, necesar pentru că se scie pozitiv condițiile și sarcinile, cu care se da Dobrogea României, după care adunarea ar potă se ajunga la lău o rezoluție unanimă. Într-aceea înse sessiunea corporilor legiuitori a fostu suspendate. Nescindu candu se voru mai convoca aceste d. Lacusteanu află de bine a publică moțiunea celor 46 deputați, care, dice, este o protestare în contra rapirei Basarabiei de către Russie prin consumația forțată alu Europei și unu refus de a participa la tergulu infam alu instruirea de pamant român și de a devine complicitii acelor a, cari calcara în pecioare principale eterne de justitia" s. c. l. In fine dice, că afara de motivele morali sunt și considerațiuni de ordine politică și economică, cari au indemnizat pe cei 46 a nu primi bucată ce li se aruncă dela măsă imperatilor din împărțirea Turciei, care trebuie lasata locuitorilor ei. In fine declară, că acele considerațiuni voru fi expuse într-unu articol sub titlulu de Dobrogea „aceea Dobrogea ce ne este data din gratia Russiei, că unu daru funest, și care nu va fi decat să camasă lui Nessus pe corpul României.“ —

Asia cei 46 deputați. Pressa româna de dincolo să a exprimat deja în contra unui asemenea pasu sustinendu cu argumente forte tari, că nu ar fi nici decumul consultu, că sub impregnările de față România se se opuna decisiunilor Congressului, nu ar fi prudentu se protesteze în modul indigentat de cei 46. Corespondența noastră din Bucuresci, publicată în numerul trecut, ne da o icona fidela despre opinia românească, ce predomină astăzi în cercurile politice din capitala română. Cu totă acestea nu va potă nega nimici, că desinoportuna, vocea celor 46 deputați este adeverată expresiunea a indignarei și mahnișării ce a trebuit să cuprinda anima fiecarui român la scirea, că Congressul a consimtit, că România se fia desmembrată.

Calea ferată Ploiești-Predealu.

„Monitoriul oficial“ de Vineri publică următoarea lege, prin care se anulează convențiunea Crawley:

Art. 1. Se aproba resilierea convențiunii din 25 Iulie (5 August) 1875, încheiate între d. ministru lucrărilor publice și Dnii G. B. Crawley și C-nă, pentru construc-

tiunea liniielor ferate Ploiești-Predealu și Adjud-Ocnă, conformu celor stipulate prin alatură a convențiunii lit. A.

Acăea dispoziție nu și va avea înse efectul de catu deca urmarea lucrărilor și terminarea liniei se va asigura prin substituirea unui nou concessionar în totă drepturile și datorile lui G. B. Crawley și C-nă conformu convențiunii tipu.

Art. 2. Se aproba convențiunea tipu și caetul de insarcinari alaturate pe lungă acăea lege.

Guvernul este autorizat să facă o licitație în termen de 3 zile, dela promulgarea legei de față, pentru concesionarea urmării și terminarea lucrărilor pe basă a alaturăi convențiunii și caetul de insarcinari. Concurenții vor trebui mai antai să consemneze garanția de 2.000.000 lei, preveduta în convențiune spre a potă concura; ei se voru conformă regulamentului special pentru întreprinderile mari. Licitația se va face înaintea consiliului de ministri; ofertele definitive se voru face în scrisu de către concurenți. Confirmarea se va face în aceeași zi.

Art. 3. Calea ferată Ploiești-Predealu va fi exploatață de către statu.

Art. 4. Pentru sumele, ce sunt a se plăti vechiului concesionar, său cele, pentru care se ia indatorire către nouul concesionar, guvernul este autorizat să lău indatoriri, său a face imprumuturi, în limitea cifrei de 42.500.000 redusa la 33.150.000 prin convențiunea din 11 Iunie 1877, plus dobendile platite său a se plăti cu unu maxim de 12 la sută pe anu, prin bonuri de tesaur său alte imprumuturi provisori, pana la facerea imprumutului definitiv și a acordă garanțile ce voru fi mai nemerite spre a asigura o mai bună contractare a unor asemenea imprumuturi.

Art. 5. Pentru regularea prin compturi a sumelor, ce statu va plăti, după legea de față, se deschide d-lui ministru de lucrări publice unu creditu extraordinar unicventul cu acele sume.

Acestu creditu se va inscrie prin compturi asupra exercițiului 1878, reportandu-se de ordin asupra exercițiilor următoare sumele neintrebuintate pana la 31 Decembrie din disul anu.

Diverse.

(Apelul la ofrande caritative.) Dela primari Brasovului primiră următoarea scrisoare. „Dupa incunoașterea Escel. Sale dlui ministru presedinte și ministrul de interne Tisza dela 23 Maiu a. c. Nr. 20,749 liberă cetate ung. Bastfeld a suferit în lună lui Maiu de unu focu înfricosat, în urmă caruia au arsu biserică cea mare de acolo cu 49 case și 20 apartamente de totu, ear' 97 case și 177 apartamente numai în parte. Deorece a fostu asigurata numai a trei-a parte din cladirile, daună causată prin acelui focu se urca la 300,000 fl. v. a. și 300 familii sunt aduse prin aceea la sapa de lemn. — In interesul scopului de binefacere este rogata onor. redactiune a lău notită în stimatul seu dinăun despre acăea nenorocire și a provocă poporațiunea Brasovului la ofrande caritative pentru nenorocitii locuitorii din Bastfeld, cari ofrande se voru lău în primire și de către directiunea poliției din locu. Brasov, 8 Iuliu 1878. Ioane Götz, primariu.“ — Urmandu dorinței exprimate mai susu, redactiunea acestei foi declară, că primește și densă ofrande caritative în favorul nenorocitorilor din Bastfeld.

(Starea senatului d-lui Ionu Brătianu) este din dî în dî mai bună, ceea ce constată cu bucurie. „Romanul“ află că d. ministru de externe alu Russiei a adresat d-lui consilie și agintele generale alu Russiei la Bucuresci o telegramă, în care exprime pareri de reu din partea M. S. Imperatului, pentru accidentele intemperante d-lui Brătianu și binevoiesc a cere informațiuni despre starea sanitară d-sale. Asemenea d. comite Andrásy a exprimat regretul pentru acestu incident și speranța, că elu nu va avea urmări grave, rogându totodată pe d. consul alu Austro-Ungariei la Bucuresci a se informă despre starea d-lui Brătianu și a înscăunări pe Excelența S'a prin telegrafu. Mai multe alte persoane însemnate din strainatate au adresat directu d-lui Brătianu telegramme, în care l'u felicită pentru scaparea din acelui accidente.

(Meetinguri anti-austriace în Italia.) Italianii sunt forte nemulțumiți cu rezultatul congressului. Ei n'au așteptat să delegeră Italiei se se întoarcă dela Berlinu cu manile gole. Opiniunea publică e dărătare irritată în contra otăririlor congressului, mană ei se dirige în primă linie contra Austro-Ungariei. Astfel spune „Gazeta d'Italia“, să a tenu în 14 l. c. unu meeting mare în Napoli în favoarea provinciilor italiane încă neliberate (Italia irredenta). Meetingul era presidat de deputatul Avezzana.

Dupa unu siru lungu de vorbiri infocate si desbateri turbulente siedinti'a s'a inchisaiat la 3 ore p. m. dupa votarea unei ordine de dì, care protestea in contra decisiunilor Congressului si revindecă drepturile Italiei. Adunarea s'a despartit in strigale de : Traiesca regele ! — In 21 Iuliu avu locu meetingulu anti-austriacu in Rom'a c'unu caracteru curatu republicanu. Erau adunati vreo 4000 omeni. Presedintele meetingului a fostu Menotti Garibaldi. Intre primii oratori figurau Imbriani, Fratti, Parboni, Zuccari. Ei vorbira pentru ancesarea Triestului si a Trentului (Tirolulu sudicu) pentru votulu universalu si inarmarea generala a poporului italiano. Totodata protestara in contra cabinetului Cairoli pentru atitudinea observata la Congressulu din Berlinu, pe care lu numira tergulu de sclavi alu poporeloru, mediulocitu de catra histrionulu" (comedianul, baiatiulu) „Beaconsfield si de catra „pesevenchiulu" (Kuppler) Bismarck. Imbriani a ceditu apoi depesiele sosite dela comitetele din Triestu si Trentu. Generalulu Garibaldi a telegrafat din Capr'a : „Slavii au dreptul se 'si sfarime lanturile, Trentini, dati assaltu muntilor!" (Applause frenetice) Parboni a vorbitu pentru resbelu in contra Austriei. Meetingulu in fine a votat urmatorea ordine de dì : Triestu si Trentulu sunt a se liberă de sub domnirea straina, se cere votulu universalu si armarea poporului. —

(Congressulu etnograficu.) Siedinti'a de Marti, 4/16 Iuliu, a Congressului etnograficu din Parisu, dupa cumu ne spune „L'Éveniment", a fostu presieduta de d. V. A. Urechia. „D. Urechia, dice fóia parisiana, a vorbitu de patri'a s'a intr'unu chipu atingatoriu. Omenei din Romani'a, a disu d-s'a, au iubitu totu-deaun'a Franci'a si continua de a spera in ea. (Viua emotiune.) Professorulu Urechia a facutu apoi o dare de séma asupr'a cauzelor, cari au contribuitu a falsificá fora voia si cu voia ethnografi'a Dunarei si a intregei peninsule greco-turce. D. Urechia va tratá mane in fondu acestu gravu subiectu."

(Statistica scóelor din Romani'a.) Ministeriulu instructiunei publica urmator'a statistica asupra scóelor romane, pe anulu 1877—1878 : I. Scóle primarie rurale : 1266 de baieti, 142 de fete, 495 miste ; peste totu 1902. Aceste 1902 scóle primare rurale au 1727 invetitori, 183 invetiatore ; 43,448 elevi si 4117 elevi. II. Scóle primarie urbane : 136 de baieti si 117 de fete, peste totu : 253 scóle, avendu 644 professori (381 institutori si 363 institutore) si 27,492 elevi (18,672 baieti si 8820 fete). III. Scóle secundarie : 35 de baieti si 7 de fete, peste totu 42. Aceste 42 scóle secundarie au 461 professori si 13 professore si 7131 scolari (6612 baieti si 519 fete). IV. Scóle speciale : 27 de baieti si 3 de fete, peste totu 30, cu unu personalu didacticu compusu de 231 professori si 3 profesore. Aceste 30 scóle speciale au 2068 elevi (1813 baieti si 273 fete). V. Scóle superioare : 2 cu 63 professori si 568 elevi. VI. Scóle private : 150 de baieti, 73 de fete si 13 miste, peste totu 236. Aceste 236 scóle private intrebuitieza 604 professori si 275 profesore. Au 10,811 scolari (7375 elevi si 3436 eleve.)

(Tractatulu dela Berlinu,) care contine 64 articole, intrece prin lungimea s'a toté tractatele din secolulu acest'a, afara numai de actele Congressului dela Vien'a, din 1815, care coprindu 121 paragrafe. Documentele pacii dela Paris din 30 Marte 1856 coprindeau 35 de articole, alu pacii dela Prag'a, din 23 Augustu 1866, avea 14 articole, alu pacii dela Francfort, din 10 Maiu 1871, 18 articole, alu pacii preliminare dela San-Stefano, din 3 Marte, anulu acest'a, coprindeau 29 articole. Tractatulu de pace forméza unu volumu in octavu, tiparit pe chartia grósa si legatu in catifea rosia ; cele doue pagine d'antai sunt de chartia alba moirée, ér' cele urmatore, adeca cele tiparite, de chartia greea in forma de pergamentu. Tiparulu e cu litere mari si forte frumosu. Pe cele doue feje din urma ale cartii sunt semnaturile, care nu urmeaza un'a dupa alt'a ci una de desuptulu celeilalte. Pe pagin'a penultima sunt 9, pe cea ultima 11 iscalituri. Ordinea semnaturilor pe fiacare exemplarul a fostu dupa asia numita metoda alternativa, astfelui, ca esemplarele respective au fostu schimbate reciprocu pentru semnare. Ordinea iscalirii in generale a fostu dupa alfabetu.

(D. Moceniu in Paris.) Cetim in

„Press'a" : D. Moceniu escelintele nostru gimnasticu si maiestrul dantiului „Romanulu", nemulțumindu-se numai a aduce serviciile sale că professoru in tiéra la noi si voindu că se ésa cunoscutu si strainilor, cari sunt costumele si danturile nòstre nationale, a intreprinsu o lunga si costisitoria caletoria, si adi se afla in Paris, impreuna cu elevii sei, unde culege aplausele cele mai frenetice si stórc admiratiunea tutulor stranilor. In sér'a debutului loru, originalitatea costumelor si vesel'a loru atitudine i-a facutu sedobandescă o adeverata ovatiune. Din ce in ce succesulu loru devine si mai mare. In acestu momentu, mai multe scene disputa celei dela Folies-Bergere pe dantuitorii nostri.

(Taboulu reprezentantilor dela Congressulu din Berlinu.) Cu ocasiunea Congressului nici Berlinulu nu potea se remana scutit de inundatiunea tablourilor si a fotografilor. Cativa fotografi dedera partialu fotografi'a membrilor dela Congressu. Unu altulu, că se lase pe josu pe confratii sei, gasi, ca ar' fi mai bine se faca unu tablou, in care se fia toti membrii Congressului la unu locu, ceea-ce si puse in executare. Ceva curiosu inse, intre toti representantii poterilor mari nu s'a trecutu in tablou nici din ai Greciei, nici din ai Serbiei, nici din ai Muntenegrului, ci numai unulu din representantii Romaniei, d. Ionu Bratianu. A don'a di dupa terminarea acestui tablou d. Bratianu se duse la principale Gorciacoff, spre a mai starui in privint'a drepturilor nòstre. Cu acésta ocasiune cancelariulu rusescu, dupa cumu ne spune unu diuariu berlinesu, s'a adressatu catra d. Bratianu si i-a disu. — „Eu me miru de staruinti'a d-vostre asupr'a pas-trarii Basarabiei. Dér' nu ve ganditi catu serviciu a adusu Russi'a tierei d-vostre. Ei i datoriti positiunea ce aveti, i datoriti onórea, ca intre toti representantii Congressului din statele cele mici numai Romanii a representata prin d-t'a ! — Se'mi dati voia principale, respunse d. Bratianu, se've spunu o anecdota romanésca, care se aplica la cuvintele vostre. — Ascultu cu placere. — Unu boeru dela noi a tramsu pe unu tiegan la unu prieteniu alu seu in alta mosia cu o traista plina cu raci si cu o scrisoare. Tieganulu pe drumu, fiindu prea caldu, s'a opritu sub unu stejariu se se mai odihnesca, a aternatu traist'a de stejariu si s'a culcatu. Candu s'a desteptatu si a luatu tra-st'a in mana, n'a mai gasit nici unu racu in ea ! Fiindu unu lacu aprope, toti racii fugisera in lacu. Ce se faca tieganulu ? Se duca celu puçinu scrisoare. Aceea si facu. Se presinta der' la prietenulu stapanului seu si ei dà scrisoarea. Acela o citesce si ajunge la fras'a, unde se scria, ca i tramite doue sute raci. — Dá, bine tiegane, aici se vorbesce de raci ! — Se vorbesce boierule ? Care va se dica sunt in scrisoare ? Apoi bine, ca sunt acolo, ca din traista s'a dusu de multu. — Asi si cu Romani'a, termina d. Bratianu. Bine, ca e reprezentata in tablou, ca-ci drepturile ei s'a dusu in lacu.

(Talhari prinsi.) Cetim in „Valcea". In noaptea de 20 spre 21 Iuniu, invindu-se o banda de talhari in comun'a Fratil'a, au fostu indata urmariti de autoritatatile administrative cu o putere de peste 200 omeni si cu primarii comunelor Stihesci, Prejoi si Poenari, urmandu-se descarcarea de arme si din partea talharilor si din a gonaciloru. Gon'a a urmata pana in comun'a Talpasiulu, plasa Amaradi'a, jud. Dolju, unde s'a si prinsu trei dintre talhari si anume : 1. Vestitulu banditu Dinculénu, care acum are in spate doue impuscaturi de alice, primele din acésta góna 2. Mateiu Dinu din Valesti, judetulu Dolju, pe spatele carui'a sunt 4 loviturile vechi de alice, care se presupune a fi din caus'a altoru góne. 3. Iónu George din Talpesci, jud. Dolju, care pórta éra o lovitura vechia de alice la piciorulu dreptu. Urmarirea se continua in judetulu Dolju, unde este tramsu din acestu judetul ajutorulu subprefecturei Oltetui de josu cu 3 primari si 10 calarasi si prin concursulu autoritatilor locale din Dolju se spera a se prinde toti complicii talharilor.

Convocare.

Indemnati de lips'a unei cointelegeri asupra obiectului importantu pentru alegerea de deputati dietali, — in unire cu mai multi amici de principiu, mi ieau voia a convocá o conferintă electorale ; la care invitul cu ouore pe toti intelligentii romani din limitele fostului comitat alu Zarandului. — Terminulu intrunirei l'amu ficsau pentru

28 Iuliu 1878 st. n. dupa-média-di óra 4, in cas'a dlui Sigismundu Borlea, in Baia-de-Crisiu. Baia-de-Crisiu, la 19 Iuliu 1878.

George Secula.

Sciri ultime.

Se anuntia, ca septeman'a viitoria trupele austriace voru intrá de siguru in Bosni'a. Comandantru armatei de ocupatiune gener. Philippovici e la postulu seu, in suit'a s'a se afla deja si ampoliatii civili, cari voru luá in mana administratiunea provincielor turcescii. Negotiarile guvernului austro-ungaru cu Pórt'a relative la ocuparea Bosniei continua si pana acumă n'au avutu nici unu resultatu, deórece Pórt'a cere garantii, pe cari Austria nu'i le pote dá.

Demonstratiunile din Itali'a au facutu cea mai rea impressiune in Vien'a. Mai avura locu meetinguri in Pavia, Reggio, Bologna.

Negotiarile Greciei cu Pórt'a pentru rectificarea fruntarielor in sensulu tractatului dela Parisu inca n'avura pana acumă nici unu resultatu.

O telegrama spune ca o mica trupa de venatori austriaci s'ar' fi ciognită deja cu basibozucii in apropierea portului Kleck. Frumose prospecte !

Nr. 2145/szb. 1878.

1-3

Concursu.

Spre ocuparea postului de notariu cercuale in notariatulu Persiani, la care apartine comunele Gridu si Pereu, devenit vacantu, cu care postu este impreunatu unu salariu anuale de 400 fl. si pausialu de cancelaria si trapede de 40 fl. v. a. dela toté comunele notariale, apoi cortelu liberu si lemnele de lipsa pentru incaldirea cancelariei, se scrie concursu pana la 18 Augustu 1878, in care di va fi alegerea in comun'a stationaria.

Doritorii de a ocupá acestu postu sunt potiti a'si substerne concursele loru pana la acela terminu timbrate si instruite cu documente valide, probandu, ca pesedு calitatile recerute in § 74 eventualmente 75 alu Art. de lege XVIII din anulu 1871, pre lenga aceea, ca au perfecta cunoiscentia de limb'a romana, apoi, ca cunoscu suficientu limb'a maghiara si germana.

Sierpeni, in 20 Iuliu 1878.

Oficiulu pretoriale.

Concursu.

Pentru ocuparea postului cantoreo-docentiale din comun'a Odesci, in comit. Salagiului si protopopiatulu Basesciloru situata, cu venitul anualu de 200 fl. v. a. si locuintia libera impreunatu, se deschide prin acésta concursu pana in 20 Augustu 1878 st. n. a. c.

Doritorii de a ocupá postulu acesta, sunt avizati recursele sale cu testimoniu de cunoscintie, si atestatu de moralitate proovediute, pana in terminul mai susu insemnatu, ale substerne respectivului senatu scolaru.

Basesci, 8 Iuliu 1878.

Gregoriu Popu, a.-diaconu.

Concursu.

Pentru statiunea docentiala devenita vacanta a parochiei Baitia, protopopiatulu Basesciloru, comit. Selagiului situata, prin aceste se eschide concursu pe 11 Augustu a. c. st. n. pe lenga emolumintele urmatorie :

I. 160 fl. v. a. bani gata.

II. Posessiune intra- si estravilana de 10 jugere.

III. Siese orgii de lemn.

Deci doritorii de a ocupá acésta statiune, sunt rogati de a'si tramite recursele sale senatului scolaru alu Baitiei pana la tempulu indicat, dimpreuna cu documentele recerute.

Baitia, 6 Iuliu 1878.

In numele senatului scolaru:

Demetriu Popu, preotu gr.-cat.

Cursulu la burs'a de Vien'a

din 24 Iuliu st. n. 1878.

5%	Rent'a charthia (Metalliques) . . .	Oblig. rurali ungare . . .	76.25
		" Banat-Timis . . .	79.50
5%	Rent'a-argintu (im-prumutu nationalu) . . .	" transilvane . . .	78.
		" croato-slav. . .	
	Losurile din 1860 . . .	Argintulu in marfuri . . .	101.
	831.—	Galbini imperatesci . . .	5.48
	instit. de creditu 260.25	Napoleond'ori . . .	9.26
	Londra, 3 luni . . .	Marci 100 imp. germ..	57.05

Editoru : Iacobu Muresianu.

Redactoru responsabilu : Dr. Aurel Muresianu.

Tipografi'a : Ioane Gött si fiu Henricu.